

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomus ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fasciculus Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Titul. 1. De S[anctissimis] SS. confessione, Eucharistia, & Extrema
Vnctione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

De Sanctissimis Sacramentis
Confessionis, Eucharistiæ seu Viaticus
Extremæ Unctionis.

Iter seu Dies IV.

TITUL. I.

Recepto mortis nuncio debet infirmus omnia
potest, diligentiam suscipere sanctissima Sa-
cramenta Confessionis, Eucharistiæ seu Viaticus, &
Extremæ Unctionis.

*Qualis de-
beat esse
Confessio.* Et primo quod ad Confessionem attinet, peccator
omni instructus præparatione & diligentiâ
quia fortassis omnium confessionum, quæ
ultima erit; at eam peragat cunctis amoribus
his, qui majus bonum, nempe, actus fidei, &
charitatis impediunt. Quapropter, quia præparatio
superfluis intento scrupulis haud abesse solet. Dilectio
tentatio, debita convenienteque Confessionis
diligentiâ infirmus credat, acquiescatque Confessione
& spem suam non in propriâ industriâ ac diligentia
sed in misericordia Dei, in Sanguine Christi, in
sanctissimæ Virginis patrocinio reponat, & deinde

*Contritio
procuranda est.* Præterea non actus attritionis duntaxat, sed
veros actus contritionis eliciat, dolens de peccatis
tantum, quia sunt causa condemnans ad poenitentiam
æternam, & privans beatâ gloriâ; sed magis
magis, quia sunt Dei offensæ, injuriæ, displicentia
& inobedientia; & laudabile est eandem frequenter
repetere confessionem, esto novæ non aditæ

*Confessio
frequenter
repetenda.* sed nonnulla præteritarum, propter novæ
novæque poenarum remissionis fructum, quæ
quiritur.

Quod ad Viaticum, primò curemus, oportet, *Quomodo*
 Christus in sanctissimo Sacramento sit nostrum *sumendum*
 cibum, non in morte solum, sed etiam in Vita: *Viaticum.*
 nam si Christus nobis cibus erit in vita, susten-
 dendo nos, vitæque nostræ vires addendo, cibus
 quoque erit in morte, nobis subministrando vires
 ad transitum è præsentī vita ad æternam foeliciter
 peragendum. Secundò, de hoc Divinissimo Sacra-
 mento professiōem fidei facere debet, corde creden-
 do, & ore etiam confitendo, qua ratione sub sacra-
 mento illius speciebus adsit Christus verus Deus, & verus
 Homo, Creator & Redemptor, Filius æterni Pa-
 tris & Virginis Matris. Tertiò, recipi debet sanctis-
 simum Viaticum viva fide præsentis Christi sub panis
 speciebus, & cum certa spe, per ejusdem me-
 ritum, æternam adipiscendi salutem, & perfecta cha-
 ritate, ardens in nobis excitando desiderium videndi
 ipsam faciem ad faciem. Quarto, debet insuper
 sedepere sanctissimum Viaticum, veluti Regem
 & Ducem nostrum, qui nobis succurrit opem la-
 tuam contra Dæmones mortis præsertim tempore nos
 infirmos; ac recitari potest oratio illa, qua
 vixit Ecclesia: *O salutaris Hostia, qua cæli*
paria opum, bella premunt hostilia, da robur,
se auxilium. Quintò, devotionem internam co-
 munit debet reverentia externa: & si infirmitas
 permitteret, deberet infirmus sumere sacrum viati-
 cum flexis genibus, aut decenter in lecto sedens.
 Denique infirmus jam jam communicaturus salu-
 tem & adorare posset sanctissimum Sacramentum
 hinc verbis affectum S. Augustini sapientibus: *A. D. Aug.*
Ave principium nostra creationis, Ave principium nostra Oratio di-
reparationis, Ave sacrificium nostra reconciliationis, cenda in
dei antidotum nostra curationis, Ave Viaticum nostra susceptione
pergrinationis, Ave solatium nostri laboris, Ave re- SS. Viatici.
spem nostra tribulationis, Ave premium nostra ex-
ultationis.

Quantum

Quod ad ultimum Sacramentum Extremæ Unctio-
 nis, primò considerandum est quanta sit illius utilitas: ceptio Ex-
 tremæ Unctio-
 nis finis ejus est disponere infirmam, ut bene
 sanctè mori.

*Tres illius
effectus.*

sanctæque transitum è terra ad cœlum instituit, & hoc effectum tribus modis causat. Primo, ex opere operato conferendo gratiam. Secundo, ex opere operato etiam impetrando divina auxilia, quæ sunt nullæ bonæ & sanctæ inspirationes, quæ ex firmo plures excitant virtutum actus, præstudinis, qua Dæmonis repellat evincatque actiones: conformitatis voluntatis suæ cum Dei perseverantia in gratia ad mortem usque: consolationis ad mitigandas morbi molestias doloresque, contra timorem mortis, & similia. Tertio, Sacramentum præ fine quoque habet remittere, eodem modo, nimirum, ex opere operato, reliquias peccatorum, quæ sunt pœna & habitus pravi, ut peccata non prævalcant adversus rationem. Et propter effectus, quos in infirmo operatur extrema Unctio, nuncupatur hoc Sacramentum à Concilio Tridentino.

Trident.

sess. 14. c. 2.

Sacramentum vitæ Christianæ consummatorum, tum id conforme est Divinæ Providentiæ; ut Dæmon omni suo conatu nobis satagat nocere, quæ mortis tempore expugnare studet; ita Christus Dominus noster eodem tempore speciali Sacramenti extremæ Unctionis auxilio nos adjuvet & conservet.

*Tria observanda in
susceptione
hujus Sa-
cramenti.*

Unde in susceptione hujus Sacramenti observanda sunt. Primum, ut recipiat illud tempore debito, infirmus adhuc mentis suæ compos est, & quod facit, cognoscit: etenim tum majoris confert gratiam, efficaciusque eandem dispositionem: quare tempus suscipiendi hoc Sacramentum non est, quoad infirmus agoniæ est, & rationis usus & virium expers, sed quoad adhuc sibi præsens est, & moraliter adest pro vitæ periculum, & eò magis, quòd ubi Deo cœperit, confert quoque salutem corporalem. Secundum, ad hoc Sacramentum debet infirmus se dispositum præviis attritionis & contritionis actibus, in se huic inhærens exultationi, illud esse proprium scutum, quo Dæmonem impugnet expugnans infirmitatis superet difficultates, & amaritudinem

animæ à corpore. Tertium, optima est devotio,
per seipsum pronunciet formam huius Sacramenti, &
credo: per istam sanctam unctionem, non solum in-
dugat unctionem sacramentalem, verum etiam un-
ctionem sanguinis Christi, & per suam piissimam mi-
sericordiam indulgeat mihi Dominus, quidquid per omnes
seculi aequi. Amen.

EXEMPLA.

TITULUS II.

1.
S. Augustinus dicere solebat, neminem, vitæ *Sur. 28.*
seculi, isque purum, ex hac vita migrare debere *Aug.*
ante prævia confessione & communione; quia non *Marc.*
vel confitei arrogantis animi est indicium, ut & in *Mar. c. 10.*
confitei argumentum est nolle communicare. *lib. 5.*
2.
S. Catharina sanctæ Brigidæ filia circa finem
vitæ & infirmitatis suæ frequenter de die confite-
batur.
3.
Christus D.N. in ultima cæna, priusquam pro-
cederet ad mortem, sacra se refecit synaxi. Eadem di- *Gloss. ex*
gratia fuit gratia sanctissima Deipara per manus sui san- *cap. 5. tit.*
ctissimi Filij, qui ei jam jam morituræ apparuit, & dixit: *13. exem. 1.*
Ave, Mater mea, quod mox complebitur tibi in Regno
novum cum Patre meo.
4.
S. Thomas sanctissimo munitus viatico sub S. Anton.
vitæ fecit professionem fidei, dicens: Credo 10. 3. *Hist.*
hanc esse verum Deum, & hominem, æterni Patris tit. 23. c. 7.
& Virginis Mariæ Filium, Dominum nostrum IESUM
Christum.
5.
S. Lucianus Martyr carceri mancipatus, quia *Niceph. l. 8.*
propter tormenta & cruciatus percellis stare non po- *Histor.*
tuit, & tamen absque Viatico abhinc migraret, jacens
in terra supra proprium pectus sacrificium peregit, quo
seipsum refecit & alios socios.
6.
S. Hieronymus ex hac vita discessurus petiit *Marc.*
sumptumque sanctissimum viaticum summa devotione *Mar. li. 4.*
& reverentia, flexis genibus, sacco indutus, & profusa c. 10.
lachryis